דרקון-עכבר

כתב פאחי שריווסטסוה (בן 9)

הודו

Pratham Books

חי פעם דרקון בשם פיטו. הוא אהב להתחמם בשמש ולשחות במים קרירים. הוא לא עזר לאף אחד בעבודת שדה ולא בדוכן בשוק. כשמישהו ביקש את עזרתו הוא רק הוציא ענן עשן מהפה וזה היה הכל שהוא עשה. הוא גם מצא תמיד פגמים בעבודה של האחרים. אבל יום אחד באבא הוגלי הגדול בא לעיירת הדרקונים.

באבא גדול בא לעיירת הדרקונים. כל הדרקונים בעיירה ביקשו את עזרתו. כל מה שבאבא הגדול שמע היה "פיטו, פיטו ופיטו!" זה הרגיז את באבא והוא הלך למקום בו בילה פיטו. באבא שר כמה מנטרות והפך את פיטו לעכבר. עכשיו אף אחד לא יכול לשים לב לפיטו, כי הוא היה קטן וקולו דקיק וחלש. אף אחד לא יכול היה לשמוע את הערות שלו.

פיטו העכבר החליט לעזוב את העיירה. בלי כוחות הדרקון שלו הוא לא עניין את אף אחד. רק דבר אחד נשאר לו - הוא יכול היה עדיין להוציא עשן מפיו. כן! עכבר מפליט עשן! זה הרי דבר גדול! אבל פיטו היה עצלן ולא רצה ללכת רחוק. וגם לא היה יכול לעוף כי לא נשארו לו כנפיים.

הוא הציץ לבית אחד. הו! - חתיכות גבינה!. פיטו ניכנס ואכל מהגבינה.
"אולי חיי עכבר עדיפים על חיי דרקון" חשב פיטו.
אבל פתאום התנפל עליו חתול. פיטו נאבק עם החתול, אבל אבד את זנבו. פיטו המסכן!

אחרי שהלך הרבה זמן ברחובות מצא פיטו סבתא שחיבבה עכברים! פיטו נשאר אצלה, ליקק את הכפות שלה, ישן במיטה שלה, אכל אתה פופקורן והסתכל בטלוויזיה. סבתא דאגה לו, אבל גם נתנה לו עבודות שונות, כדי שלא ישמין מדי. עכשיו פיטו למד לעבוד ונעשה חרוץ. ממש מפתיע!

בסוף פיטו החליט לחזור לעיירת הדרקונים. אבל עכשיו הוא כבר הראשון בעבודות שדה ובדוכני השוק. באבא הגדול אומר עכשיו "אתה עושה הכל יפה, פיטו. תהיה בריא!" פיטו אוהב להיות עכבר, אבל חושב עדיין שלהיות דרקון זה הרבה יותר טוב!